

متن پرسش

«اللَّهُمَّ اشْعَلْنَا بِذِكْرِكَ: خدایا ما را آن توان نیست که همواره مشغول به ذکر و یاد تو باشیم، ولی تو خودت ما را همواره به ذکر و یاد خودت مشغول بدار» سلام و عرض ادب خدمت استاد طاهرزاده. ما هر بار و هر سال که کتاب «روزه دریچه ای به عالم معنا» و «رمضان دریچه رؤیت» را می خوانیم، جاده و افقی در مقابل قلب مان گشوده می شود که آرزو می کنیم ای کاش شرایطی فراهم می شد که همه عمر روزه دار بودیم. ولی در عمل طی این راه و این جاده و حرکت در دل آن افق برای ما کار آسانی نیست و حجاب ها و موانع زیادی داریم. چه توصیه ای می فرمایید؟ التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! «آن قدر ای دل که توانی بکوش / گرچه بهشتش نه به کوشش دهند». مهم آن است که از افق پیش روی رُخ برنگردانیم تا آرام آرام با رفع حجاب ها، نزدیک و نزدیک تر شویم و معنای تقوایی که در روزه داری نهفته است و خداوند بشارت آن را به روزه داران داده است، به همین معناست. موفق باشید